

πό τους είχε πάρει το ροδιούκιο να χι
μα του φοβόταν.

Μελετοκαρινέες και διδύλες, δου
μένες σε άφθονο μέλι και ραντιμένε
μπούκο σουσάμι. Τα δύο Χριστουγεν
να γλυκά από πρώτα με με άρρακτη λ
μαργία την Άλη μέρα.

Τό πρωτ, νύχτα-νύχτα χτυπούσαν
χαλιδάνε, τής Μικρής Λαριότισσας,
'Αγίας Τσιάνος, τής Πενταμένης,
'Αγιου Γεωργίου και τών 'Αγίων 'Αν
γέλων. Καί ο κόσμος, από καρτερο
δίπλη λοχάτια, τήν ώρα εκείνη, πήγ
γρηγορά στην Εκκλησία. Νά άκούση
γνώμη θεία λειτουργία.

Μετά τήν Εκκλησία, τα παιδάκια χο
τα, ντυμένα με τά πιο καινούργια ρου
λάκια τους, με καλούδια στό χέρι, με
νάρια και καρδιά στό τοπίε, θγαίν
στούς δρόμους γιά νά παίξουμε τωκά
καρδιά.

Καί στό πρόσωπα όλων, μικρών και
γύλων, ήτανε χιμένη ή χαρά από σ
πλε σ' όλον τόν κόσμο ή άγέλεια μο
τό Θείου Βρέφους, από άνεκάλυπτο
τή φάνη ή Μάγια από τήν Περίο...
Και έτσι, όταν ή σκέψς μας, λειτε
νη, έτοιμα γιά μέ στιγμή, άα τήν
διά τής διεσφραμένης πολιτείας, περ
νοσταλγία και άγάπη πίσω στό έσχα
χωρίο μας, αίσθανάμεθα πραγματικά
ήτανε άσπαραγτική ή γέννησις, τού Χρισ
τού.

Δεκέμβριος 1928.

ΧΑΡ. ΕΜ. ΑΡΟΝΕΣ

Μετά τῆς
ΚΟΝΕΤ. Π. ΡΑΪ-ΣΗ